

WIRIKE

Turkulaismus – Aboriginality 1/2013

Night Club Manager

WIRIKE 1/2013

NUMERO TURKU-
LAISUUDESTA

- 3 Pääkirjoitus
Outi Aaltonen
- 5 Puhoksen vappuinen tervehdys
Milja Lappalainen
- 6 Turun linnasta Ruisrockiin!
Annemari Mäenpää
- 9 Runo
Annuikka Virtanen
- 10 Kirpparikierros maallikon näkökul-
masta
Rosa Romberg
- 14 Kun Kalle muutti Turkuun
Tommi Talja
- 16 Virittäydy Turun kesään kävel-
len
Nina Lehti
- 19 Turkulainen opiskelijavappu
Tiina Nieminen
- 21 Tietovisailu Turun kaupungista
Eveliina Alari
- 22 Turku ja hymy
Ilpo Virtanen
- 26 Ei-turkulainen osakunta
Karoliina Koskinen
- 29 Turku -ristikko
Mari Paajanen
- 30 Arvaa kuka?
Milja Lappalainen
- 32 Opiskelijaystävällisiä sisustusvinkkejä
Milla Kruskopf
- 38 Mutta löytyykö meille töitä?
Anna Eskola
- 44 Kasviksen kuusi askelta (aikuis)
opeksi
Susanna Nieminen

Julkaisija
*Turun Kasvatustieteiden
klubi Katko ry
Assistentinkatu 5
20500 Turku*

Päätoimittaja
Outi Aaltonen

Kirjoittajat ja kuvaajat
*Outi Aaltonen
Milja Lappalainen
Annemari Mäenpää
Eveliina Alari
Ilpo Virtanen
Nina Lehti
Rosa Romberg
Karoliina Koskinen
Annuikka Virtanen
Anna Eskola
Tiina Nieminen
Mari Paajanen
Tommi Talja
Susanna Nieminen
Milla Kruskopf*

Kansi
Milla Kruskopf

Taitto
Outi Aaltonen

Levikki
50 kpl

Painopaikka
X-Copy Turku

Päätoimittajan kynästä

*Metropoli. Suurkaupunki. The big "T".
Gyl ai, ny o raumlaine kaukeman
kotto, vaik melkke naapuris ollanki.
Ny olla vähä suurema ganalim bart-
tal, nimittäi Aurajoe varres.*

Kolme vuotta sitten vaihdoin maise-
maa Raumalta Turkuun liittyäkseni
noin 35 000 opiskelijan joukkoon (vrt.
Raumalla asukkaita on suunnilleen
saman verran!). Sopeutuminen on
siis edelleen käynnissä ja siitä kertoo
ajoittain esiin puskeva, rehti rauman-
giäli. Tämän ovat huomanneet niin
whatsappaillevat kaverit kuin siwan-
kassatkin - "Mimmottos sä oikee pu-
heles? Essunkka sää mistä Raumalt
ole?"

Vaikken alkuperääni halua tai voi-
kaan kätkeä, hetkeäkään en ole tän-
ne muuttamista katunut -Turusta
on tullut sydämen asia. Eikä siis vain
siksi, että halvempaa bussikorttia var-
ten siirsin kirjani Turkuun ja niinpä
papereissa sujuvasti tätä nykyä lukee-
kin "turkulainen". Tai siksi, että istun
harva se päivä Assistentinkadun luen-
tosaleissa. Ei, vaan Turusta on tullut
koti. Turku on oikeastaan pieni, suuri
kaupunki. Helposti lähestyttävä ja
pirteä – juuri oikean kokoinen, josta
muuten tekemistä ja menemistä löy-
tyy jos jonkinlaista!

Turkulaisuus on siis jollakin lailla osa-
nen jokaisen opiskelijaidentiteettiä ja
siksipä keväinen Wirikekin vie meidät
tällä kertaa turkulaisuuden sydämeen
– Åboriginality, niin kuin kansikin Lyn-
kyn väreissä vinkkaa.

Allekirjoittaneen lisäksi varmasti myös
lukija voi samaistua lehden sivuilta
löytyviin turkulaistumistarinoihin ja
saa nauraa tamperelaisten vuosittai-
selle Turun upottamisexcursiolle.

Kevätnumero tarjoaa myös haastetta,
sillä turkutietoisuutta testataan visai-
sella ristikolla ja tiukoilla kysymyksil-
lä. Hallituksen edustajat paljastavat
myös jotakin jännää itsestään, mutta

selvittääkseen tämän, saa lukija ensin ratkaista muutaman kipe-rän pulman. (Psst, oikeat vasta-ukset löytyvät lukemalla lehteä eteenpäin.) Turkuun pääsemme lisäksi tutustumaan kävelyreitit ja tärkeimpien nähtävyyksien muodossa.

Lukupaketti vinkkaa myös opiske-lijän lompakolle sopivista sisustu-sideista ja esittelee kaupungin second hand –tarjontaa kirppa-rikerroksen muodossa. Lehden lopussa keskitymme kasvatus-tieteilijän työllisyysnäkyymiin sekä katsastamme monen opin-tosuunnitelmaankin kuuluviin,

opettajan pedagogisiin opintoihin.

Edessäsi on siis ennen kaikkea vappu ja käsissäsi pitelet mahtavaa, katkolaisten yhdessä kokoamaa, Wirikettä - nauti joka hetkestä!

Näihin sanoihin kiteytän toivotukseni kaikille kasviksille: energiaa kevään vii-meisiin opiskelupuristuksiin ja ihanan iloista alkavaa kesää - jaksaa jaksaa! <3 Nähdään täällä Turussa!

Sydämeltäs ain raumlaine,

ehkä joskus turkulaistuva,

päätoimittaja Outi Aaltonen

Puheen- johtajan vappuinen tervehdys

Vappu on opiskelijan parasta aikaa. Itselläni vappu noudattaa suunnilleen samaa kaavaa jo 22. kertaa. Ensimmäistäni vietin nimittäin jo vuonna 1991 kuunnellen sittemmin tutuksi tulleita sanoja ”ylioppilaat, lakit päähän”. Tänä vuonna suuntaan samaan tapahtumaan ensimmäistä kertaa punaisissa haalareissa. Tästä alkaa uusi perinne.

Lukuvuoden opinnot ovat rusetia vaille valmiina paketissa, joten nyt on aika hengähtää hetki ennen kesätöitä (tai kesätenttejä). Pessimistit olivat jo varanneet lumikenkiä vappujuhlintaan, mutta vihdoinkin kesä näyttää voitavan taistelun takatalvia vastaan. Turkuilaisten opiskelijoiden ei tarvitse ottaa pulkkaa mukaan, kun vappuväki suuntaa Turun keskustan mäkiin. Ensin lähdetään Yliopistonmäen tuntumaan nauttimaan ainejärjestöjen antimia, sen jälkeen siirrytään arvokkaissa merkeissä Taidemuseonmäelle painamaan keran vuodessa kaapista kaivettavat lakit päähän. Siitä laskeudutaan keskustaan viettämään vappua kuin viimeistä päivää. Vaikka seuraavana aamuna olo tilaan vierinyt jyrkkää alamäkeä eilisestä, uuteen nousuun on lähdettävä. Tällä kertaa noususuuntautuu Vartiovuorenmäelle perinteiselle vappupiknikille.

Hallituksella on tämän vuoden projektina työn alla Katkon ensimmäinen oikea lippu. Vielä tämän vuoden vappukulkueeseen emme ehtineet sitä saada, mutta ensi vuonna sekin toivottavasti saadaan kantaa muiden mukana taidemuseon portaille.

Hauskaa vappua ja ihanaa kesän odotusta kaikille katkolaisille!

Milja

Turun linnasta Ruisrockiin!

Annemari Mäenpää

Luokkaretkiä, lomamatkoja, rentouttavaa yhdessäoloa, turisteja, lapsia ja aikuisia, festareita, hauskan pitoa ja elämyksiä - kaikkia näitä voi löytää ihanasta opiskelukaupungistamme Turusta! Niin ja tietysti kuumia Katkolaisia, joita voi tavata niin campuksella ahkeroimassa esseiden ja tenttikirjojen parissa kuin Turun huikeassa yöelämässäänkin punaisissa haalareissaan! Mutta mikä muu on aivan must kun pääsee vierailulle Turkuun? Tässä muutamia hyviä vinkkejä, jonne voit viedä vaikkapa perheesi tai ystäviäsi kun he tulevat tutustumaan luoksesi Turkuun.

Turun linna

Turun linna on 1200-luvun lopussa rakennettu upea linna, joka sijaitsee Aurajoen suulla ja jonne ainakin omasta alakoulustani tehtiin useasti luokkaretkiä. Linna on toiminut alun perin Ruotsin kruunun hallintolinnana ja myöhemmin muun muassa Suomen kenraalikuvernöörin virka-asuntona sekä vankilana. Jo 1800-luvulta se on kuitenkin ollut museokäytössä, vaikkakin vaurioitui pahoin Neuvostoliiton hyökkäyksessä 1941, jonka jälkeen se onkin ollut korjaustöiden kohteena. Tällä hetkellä Turun linna on yksi Suomen valtakunnan merkittävimmistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä ja kerää ihailijoita ja katselijoita tuhansittain vuodessa. Tiesitkö

muuten, että Turun linnassa on mahdollista pitää myös erilaisia juhlia, kuten häitä linnan omassa kappelissa tai ensin Turun tuomiokirkossa?

Turun tuomiokirkko

Joko olet vierailut Turun tuomiokirkossa? Alakouluni luokkaretkikohteet Turussa jakautuivat usein Turun linnaan ja tuomiokirkkoon, kuitenkin niin, että luokkani vieraili luokkaretkestä toiseen Turun linnassa. No viime syksynä sain sitten aikaiseksi pyörähtää tuomiokirkossa, joka muuten on peräisin keskiajalta, rakentamisen on arvioitu alkavan suunnilleen 1200-luvun lopulla, jonka jälkeen kirkko on saanut lisää pinta-alaa useaan otteeseen. Tuomiokirkossa on Suomen vanhin julkiselle paikalle sijoitettu kello, kirkon tornissa, sekä Suomen toiseksi isoimmat urut. Kirkko koostuu useista eri kappeleista ja kirkon lattian alta löytyy kuulemma tuhansia hautoja. Hautaaminen on kuitenkin lopetettu jo 1784, joten voitte hyvillä mielen tapsutella pitkin tuomiokirkon käytäviä. Tuomiokirkossa vierailijoita

käy päivittäin tuhansia ihmisiä, jotka voivat samalla tutustua tuomikirkkomuseoon ja kahvitella lähetyskahvila Domcaféssa.

Museot

Yksi luokkaretkikohteistamme oli Turussa sijaitseva historiallinen museo Aboa Vetus & Ars Nova, joka on suht tuore aloittaen toimintansa vasta 1995. Aboa Vetus esittelee vierailijoilleen keskiaikaista Turkuä, jota kuvaa hyvin museossa tehdyt ja esillä olevat arkeologiset kaivaukset. Ars Nova taas tarjoaa kosketuspintaa nykytaiteeseen.

Toinen suosittu museo Turussa on Luostarinmäen käsityöläismuseo, joka esittelee vierailijoilleen

kaupunkityöläisten arkielämää verstaista ja asumuksista puun käyttöön. Käsityöläismuseo avattiin yleisölle 1940 ja ainutlaatuisen siitä tekee alkuperäisyys: taloja ei ole tuotu tai koottu museon alueelle, vaan ne ovat olleet siellä aina esillä olevissa alkuperäisissä muodoissaan. Mikäli kiinnostuit vierailemaan museossa, huomioithan, että se on ulkoilmamuseo ja valitse siis poutainen retkipäivä!

Turun taidemuseo on myös vierailun arvoinen kohde, mikäli taide ja varsinkin suomalainen taide ovat lähellä sydäntä. Se avattiin kesällä 1904 ja oli tällöin Suomen toinen taidemuseoksi suunniteltu rakennus. Gustaf Nyströmin suunnittelemissa taidemuseossa on esillä muun muassa Akseli Gallen-Kallelan sekä Helene Schjerfbeckin taideteoksia.

Kesäkohteet

Aurinkoiseen tai vaikkapa vähän sateiseenkin kesäiltaan sopii ehdottoman hyvin Samppalinnan kesäteatteri, jossa näyttelijät vakuuttavat yleisön upeilla musikaaleillaan. Pieni sadekaan

ei haittaa katetussa katsomossa, jonka rattaiden pyöriessä yleisö pyöritetään yhä uusiin kohtauksiin ja maisemiin. Upeiden niin klassikko kuin uudempienkin teatteriesitysten jälkeen on loistava mahdollisuus jatkaa iltaa Aurajoen rannalla olevissa jokilaivoissa tai saaristolaivoissa.

Ennen teatteri-iltaa voi päivän viettää polskien Turkuun muutama vuosi sitten avatussa vesipuistossa Jukuparkissa, joka tarjoaa menoa niin aikuisten kuin lastenkin makuun useilla vesiliukumäilläään. Päivän aikana lapsista kuoriutuu merirosvoja, jotka seikkailevat hurjassa merirosvosaarella.

Ja viimeisenä, mutta ei suinkaan vähäisempänä kesän kruunaa musiikkifestari Ruisrock! Ruisrock on muutenSuomenvanhinyhtäjaksoisesti pidetty musiikkifestivaali, jossa esiintyy huippunimiä niin Suomen mittakaavassa kuin maailmanlaajuisestikin. Ensimmäisen kerran Ruisrock järjestettiin Turun Ruissalossa 1970 ja tänä vuonna se onkin 5.-7.7., joten laitahan päivämäärät ylös kalenteriisi, mikäli mielit rokkaamaan!

Lähteet: http://fi.wikipedia.org/wiki/Turun_n%C3%A4ht%C3%A4vyydet, http://fi.wikipedia.org/wiki/Turun_linna, http://fi.wikipedia.org/wiki/Turun_n%C3%A4ht%C3%A4vyydet, http://fi.wikipedia.org/wiki/Turun_taidemuseo, <http://fi.wikipedia.org/wiki/Aurajoki> www.ruisrock.fi, <http://fi.wikipedia.org/wiki/Ruisrock>

Käy vaik näis kaikis...

Forum Marinum
Caribia
Blanko
Taidemuseo
Tuomiokirkko
Zoolandia
Käsityöläismuseo
Aboa Vetus
Samppalinnan maauimala
Turun linna
DBTL
Vartiovuori
Jukupark
Föri
Ruisrock
Keskiaikamarkkinat
Saaristo
Yoki
Naantalin Kylpylä
Ruissalo
Fontana
Kakolan mäki
Tuorlan Observatorio
Flowpark
Brinkhallin kartano
Kupittaa puisto

Runo.

Annukka Virtanen

On mulla kerrottavana teil yksin aivan hullu juttu, mä tiedän et tää on monelle kyl ennestään tuttu. Mä kerron teille kaupungist nimelt Turku, varmaa on et tääl ei tuu kenellekään surku.

Tääl on vaiks kuin pal kaikkee kivaa, ja vierekkäin ainaki kymmenen Siwaa. Lihistä tarjoo Tuomionakki, vaarana siin on et kasvaa pakki.

Kesällä kannattaa mennä Samppalinaan, siellä voit törmää moneen kuumaan gimmaan.

Jokilaivoist paras on tietty Donna, siel on helppo nauraa ja onnellisena olla. Sunnuntaina jos napsuu suu, ota suunnaks Forte, mikäs muu.

Kun syksy koittaa älä huoli, tuu meidän kaa Masaan, siel on vapaan tuoli. Mee ostaan uus koulureppu, ja nää et edun tytöil on aikamoinen peppu.

Ei oo Katkolla koskaan kurjaa, tääl on parhaat tyypit ja meno aivan hurjaa! Siks sanon fukseille kaikille, tervetuloa, on meillä tilaa joka Maikille.

Kirpparikierros maallikon näkökulmasta

Rosa Romberg

Koinsyömiä räsyjä vai halpoja merkkituotteita? Lähtöasetelma on siis seuraavanlainen: yksi yliopisto-opiskelija, yksi polkupyörä, yksi päivä ja neljä kirpputoria. Miten kirppispäivästä selvisi rohkea Katkon hallituslainen, joka ei koskaan ole kirppareilla käynyt? Kirpparineitsyyteni on siis menetetty, mutta teinkö suuria löytöjä?

*Lähimmäinen
Kauppiaskadun ja Linnankadun kulma
aukioloajat: ma-pe 10-17, la 10-14*

Ensivaikutelma kirpparista numero yksi oli haju. Lähimmäisen sijainti on täydellinen, ihana vanha puutalo keskeisellä paikalla, samassa talossa kaikkien hipstereiden kohtaamispaikan Dynamon, ja viehättävän sarjakuvapuodin kanssa. Vanhalla puutalolla on kuitenkin myös haittansa. Kirpputorin jokaiseen vaatekappeleeseen oli tarttunut hiukan homeiseen vivahtava tuoksu puutalon

rakenteista. Yleisesti pidin kuitenkin kovasti kirpputorin tunnelmasta. Pelkäsin joutuneeni johonkin kovin uskonnolliseen puotiin, mutta henkilökunta oli oikein mukavaa ja uskonnollisuus näkyi oikeastaan vain kattavassa hengellisten kirjojen valikoimassa. Vanha puutalo oli kotoisa ja itsessään jo nähtävyys vanhojen sohviensa ja kokolattiamaton peittämän lattiaansa kanssa. Vaatteet

olivat kenties hieman liian vanhahtavia minun makuuni. Voisin kuvitella mummoni tai pappani shoppailemassa Lähimmäisestä hyvälaatuisia puvuntakkeja tai neuleita. Yläkerrasta kuitenkin paljastui mieluisa yllätys! Kaikkien lukutoukkien paratiisi. Tarjolla oli oikeastaan kaikkea ranskalaisista romaaneista uusimpiin pukkareihin ja hengellisiin kirjoihin. Jos tämä ei olisi ollut vasta ensimmäinen kirpputori kierroksellani, olisin varmasti jäänyt löysäilemään johonkin vanhan puutalon mukavista sohvista kirja kädessäni. Noh, matka kuitenkin jatkuu.

Oi, tässäpä vasta paratiisi minun kaltaiselleni kirppisaloittelijalle! Pelastusarmeijan kirpputori oli valoisa, tilava ja selkeästi järjestely. Kippari oli kaksikerroksinen, alhaalta löytyi huonekaluja ja jonkin verran kirjoja, ja yläkerrasta taas vaatteita, laukkuja ja kenkiä hyvässä järjestyksessä omissa hyllyissään. Erityisesti kiinnitin huomiota suureen valikoimaan halpoja kankaita, jos joku katkolaisista sattuu olemaan käsityöihmisiä. Pelastusarmeijan kirpputorilla oli todella vilkasta. Vain sinä lyhyenä

aika kun tämä Katkon innokas reportteri ehti kirpparilla olla, sisään oli tullut eläkeläisiä, nuorisoa sekä maahanmuuttajia ja heidän lapsiaan. Palvelu oli ystävällistä ja kaikki tuntuivat löytävän jotakin. Itse en kuitenkaan tehnyt löytöjä, sillä valikoima ei ollut niin laaja kuin mitä siistiltä ja järjestelmälliseltä ulkonäöltä olisi voinut odottaa.

Edulla pyörähdettyäni jatkoin matkaani pyörällä aivan toiseen suuntaan. Nummessa törmäsin kirpputoriin, jonka nimi innosti heti. Tämä tulisi varmasti olemaan sopiva paikka minunlaiselleni kirppariamatöörille! Laiskan kirppis oli nimensä veroisesti, melko pieni ja melko sotkuinen. Tavara oli kuitenkin hyvälaatuista ja minulle jäi sellainen vaikutelma että parhaat tavarat olivat vielä hyllyissä. Tarjolla oli muun muassa aitoja converse -tennareita (tottakai käytettyjä), upeita laukkuja ja hauskoja retrosadetakkeja. Kirppiksellä oli myös

pieni kahvila, josta sai ostaa tosiaan melko kuivan näköistä kuivakakkua, pipareita ja kahvia. Ylipäänsä kirppiksen tunnelma oli mukava, vaikka kirppis olikin nopeasti kierretty. Ja tämä olikin ensimmäinen kirpputori jossa minulla tärrpäsi! Mukaan tarttui hieno käsilaukku ja upea hattu, yhteensä vain 2 euroa! Kyllä minusta vielä hyvä kirppiskiertäjä kuoriutuu.

Päätin vielä uhmata pyöräni tyhjiä kumeja ja polkea hieman pidemmälle. En tiedä kannattiko tämä suuri urheilusuoritus, sillä ohi ajava bussi roiskautti kaiken kuran ja vastasulaneen lumen suoraan vaaleille housuilleni. Vastoinikäymisistä huolimatta jatkoin kuitenkin Hannunniittun Minimani -kirpputoria kohti. Kirpputorille päästyäni totesin ettei se todellakaan ole mikään minikokoinen. Kirpputori oli valtava halli K-marketin naapurissa ja valikoima oli uskomattoman laaja. Tarjolla oli myös jonkin verran täysin käyttämättömiä tuotteita, kuten videopelejä ja elokuvia. Luulen että tältä kirpputorilta olisi mahdollista tehdä vaikka mitä löytöjä! Tälle väsyneelle kirppistelijälle Minimani valikoima oli kuitenkin jopa liian laaja. Musiikki pauhasi niin kovalla, että kirppiskiertäjä alkoi kaivata

rauhaa. Onneksi kuitenkin lopetin onnistuneen kirpputorikierrokseni Minimani kahvioon. Valikoima oli monipuolinen, kaikkea kahvipullista lakupötköihin ja suklaapatukoihin. Istuin hetkeksi alas suklaapatukan ja kahvikupposen kanssa ja pohdin kirpparipäivääni. Miinuspuolia olivat kuraiset housut, tyhjä pyöränkumi ja vanhojen vaatteiden haju. Muutoin en kuitenkaan keksi juuri mitään negatiivista. Löysin upean hatun ja laukun paljon halvemmalla kuin H&M:stä tai Gina Tricotista. Aurinko paistoi pyöräillessäni kohti kotia ja totesin että kenties shoppailen kirpputoreilla useamminkin.

Kun Kalle muutti Turkuun

Tommi Talja

”Eikä?! Mä pääsin sisää kasvatustieteisiin!” Nämä olivat Kallen ensimmäiset sanat, kun hän avasi lupaavan paksun kirjekuorensa Turun yliopistosta. Eipä tiennyt Kalle, minkälaisen elämänmuutoksen hän joutuu nyt kokemaan. Äidin helmoista, Manumäen metsistä on lähdettävä opiskelemaan ison kirkon luo – Turkuun.

Kalle ei ollut käynyt Turussa koskaan yksin. Äidin kanssa oli käyty kauppareissulla, mutta that's it. Valmetilla ei moottoritietä pitkin painella, joten oli otettava iskan mersu lainaan ja lähteä asunonäyttöön Turun keskustaan. Voi sitä tärinän määrää, joka vanhasta mersusta ja nuoresta Kallesta lähti liikennevaloissa, parkkipaikalla ja itse asunonäytössä. Värisävällä äänellä hän sentään sai selville, että kauppa on korttelin päässä ja yliopistokin sijaitsee ihan nurkan takana. Kotimatalla Kalle mietti vain, kuinka monta kyynärää kortteli mahtaa olla. Ei ole helppoa olla maalainen kaupungistuvassa yhteiskunnassa.

Vaan ei ollut Kalle maalainen pitkään asunonäytön jälkeen. Syksyllä kuukausi ennen opiskeluja suoraan syyspuinnin jälkeen Kalle pakka-

si kapsäkkinsä ja asettui asumaan Suomen Turkuun. Pelkästään yliopistolle löytäminen tuotti vaikeuksia ensimmäisenä opiskelupäivänä. Uudet verkkarit jalassa ja selkä suorana Kalle kuitenkin aloitti korkeakoulutaipaleensa. Hänestä tuntui silti, että ihmiset pilkkasivat häntä selän takana ainakin hänen Valmet-lippalakistaan. Hän ei antanut sen haitata. Hän tuli tänne opiskelemaan, eikä halunnut alentua muiden opiskelijoiden tavoin jatkuvalle sosiaaliselle kanssakäymiselle saatikka kaiken pahan alulle - alkoholille.

Eräänä päivänä kirjastossa kaikki muuttui. Enkelikuorot lauloivat, maailma pysähtyi ja Kalle punastui. Maija käveli kirjastoon sisään ja kysyi, onko Kallen vieressä oleva paikka vapaa. Olihan se, mutta sitä ei Kalle saanut suustaan. Tämä huvitti Maijaa, jonka vieno hymy sai Kallen punastelemaan vielä yksin kotonakin. Hän ei pystynyt enää lukemaan. Pään valtasi vain outo tunne sekä Maijan hymy. Kalle tiesi, että jotain on tehtävä, kun eivät äidin lähettämät lihapullatkaan maistuneet.

Kalle ei ole mikään eilisen teeren poika. Louis Vuittonin laukusta ja taskusta pudonneista viidenkympin

seteleistä, hän päätteli Maijan opiskel-
evan kauppatieteitä. Hän oli kirjastos-
sa kuullut puhuttavan jostain juhlista
Marilyn-nimisessä yökerhossa, jonne
”kaikki ovat menossa”. Niinpä pahaa-
aavistamaton Kalle vaihtoi verkkarit
uusiin farkkuihin ja suuntasi ensim-
mäisiin opiskelijabileisiinsä. ”Ei se nyt
kovin erilaista voi olla kuin Manumäen
paikallisessa”, hän ajatteli.

Kuinka väärässä Kalle olikaan. Sadat
ihmiset heiluivat holtittomasti haala-
reissa oudon rytmimusiikin jumput-
taessa taustalla. Kalle kääntyikin heti
portaissa ja päätti lähteä kotiin. Sitten
Kohtalo ja Amor löivät kättä yhteen
sellaisella voimalla, ettei ollut ennen
nähty. Maija tuli portaissa vastaan. Eri
suuntiin osoittava silmät ja haparoiva
askel vihjasivat vahvasta humalati-
lasta, mutta se ei Kallen punastumista
estänyt. Maija tunnisti Kallen kirjas-
tosta, ja nappasi hänen kädestä kiinni
ja horjui kohti baaritiskiä. Kolmannen
shottikierroksen kohdalla Kalle sai
jo sanoja suustaan, kunnes Maija esti
puhumisen omallaan. Pian tämän jäl-
keen halu kasvoi liian suureksi. Maijan
oli pakko saada Mantun makkara-
perunat.

He jakoivat makkara-perunat
jokirannassa, jossa Maija nu-
kahti Kallen kainaloon. Kalle
keräsi kaikki voimansa ja talutti Mai-
jan kämpälleen, jonka sohvalle Maija
sammui sekunneissa. Seuraavana
päivänä Kallen kärsiessä elämänsä pa-

hinta (ja ensimmäistä) kohmeloaan,
Maija kiitti häntä yöpaikasta ja herr-
asmiesmäisyydestä, minkä jälkeen
hän lähti kotiinsa puhuen jostain
”tentistä tunnin päästä”.

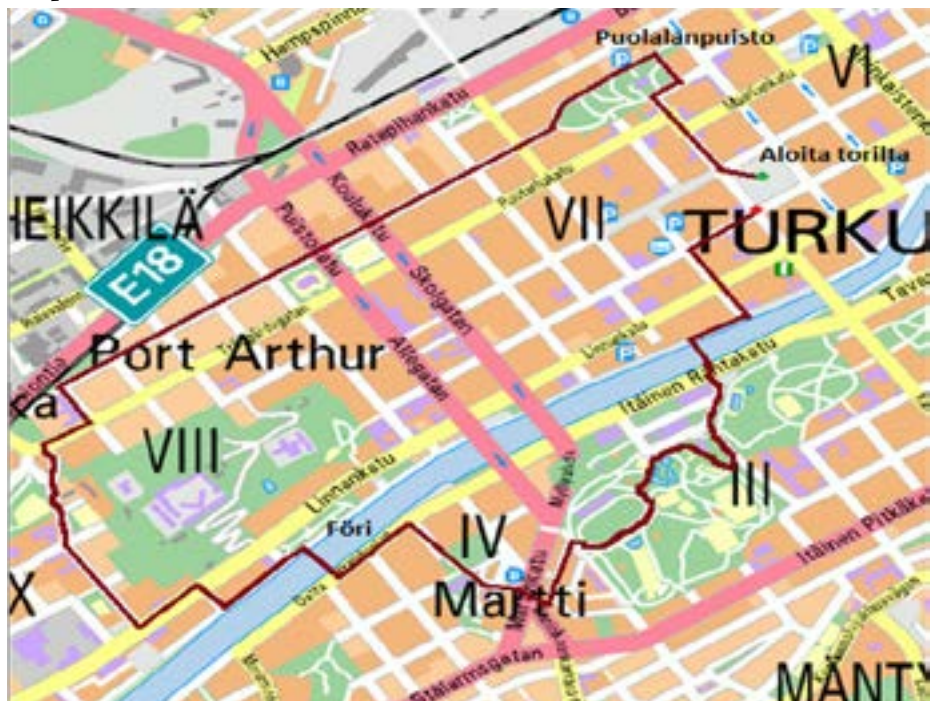
Kallen kieriessä tuskan hiessä hän
mietti, tätäkö on olla opiskelija: kir-
joja, bileitä, tenttejä, pahaa oloa ja
kauniita naisia. Maijaa ja eilistä miet-
tiessään hän oli varma vain yhdestä
asiasta: Turku on mahtava kaupunki!

(Kirjoitus ei perustu tositapahtumiin)

Virittäydy Turun kesään kävellessä

Nina Lehti

Reitin pituus on 6,2 km. Reitti kiertää Puolalanpuiston, Portsan ja Kaakolan. Matkalla seilataan myös Föriellä ja käydään Martin ja Urheilupuiston puolella.

Lähde kävelemään Turun sydäimestä Kauppatorilta. Voit ostaa torilta jotain matkaevästä tai pysähtyä reitin varrelta löytyviin ravintoloihin ja kahviloihin. Kävele Aurakatua ylös kohti taidemuseota. Tiesitkö, että taidemuseoon pääsee ilmaiseksi sisään perjantaisin klo 16-19? Ihan näkemisen arvoinen paikka! Katso vaihtuvat näyttelyt osoitteesta turuntaidemuseo.fi. Muista myös vilkaista Aurakadulla yksiä kaupungin kauneimmista jugendtaloista. Aurakadulta käänny oikealle Torninkadulle ja siitä heti vasemmalle Tuurintielle. Ihaile pastellinvärisiä kiviseiniä! Tuurintieltä käänny vasemmalle Puolalanpuistoon (tie), jonka varrella on mitä ihanampia puutaloja. Kaarra tietä puistosta pois ja tulet Rauhankadulle. Tätä mennään suoraan noin 1,3 km.

Käy kurkkaamassa lähempää Mikaelin kirkkoa, jossa on hauskoja maalattuja

yksityiskohtia. Mikaelin kirkon jälkeen Rauhankatu täyttyy Port Arthurin valloittavan ihanista puutaloista. Kurkistele pienille sisäpihoille porttien raoista. 19.5. klo 11-15 järjestetään Portsan katumarkkinat, jossa on muun muassa kirppismyyjiä ja musiikkia. Markkinat pidetään Puutarhakadulla.

Portsassa kaikki on paremmin.

Päästyäsi melkein Rauhankadun päätyyn käänny vasemmalle Annankadulle, jolta käännyt yhden korttelin jälkeen oikealle Puutarhakadulle. Vaihda toiselle puolelle katua ja lähde kävelemään Hansakujaa ylöspäin, voit vilkuilla vähän Kakolan entistä vankilaa puiden lomista. Katu muuttuu Palkkarinkaduksi, jota mennään hetki alaspäin. Tulet Linnankadulle, jota menet hetken vasemmalle ja sitten jokirantaan Veistämönkujan kautta. Läntinen Rantakatu on rauhallinen paikka, jossa on myös kivoja kesäravintoloita, muun muassa Rantakerttu ja Vanha Vaakahuone. Mene Förillä yli. Lautta liikennöi aamukuudesta talvella puoli kymmeneen ja kesällä yhteentoista. Tälpuajokke on jokilaiva Bruno, josta saa ihan hyvää ruokaa ja kelvollisen terassisiiderin. Kävele Itäistä Rantakatua pari sataa metriä oikealle. Käänny Savenvalajankadulle, ja sen päässä kävele rappuset ylös Martin kirkolle. Jos ostit torilta eväitä, Martin kirkon vieressä on kukkula, jolla voit nauttia evääsi ja ihmetellä Martin laajaa kerrostalovariaatiota. Laskeudu Temppelikatua alas vilkkaasti liikennöidylle Martinkadulle, jonka toiselta puolelta nouse portaat ylös Betanianskadulle.

Betanianskadun päässä hämmöttää Paavo Nurmi Stadion. Livahda Urheilu- eli Urkkapuistoon jostain portista ja kierrä stadionin toiselle puolelle. Sieltä seuraa leveää polkua, joka kaartaa oikealle päin. Hetken päästä polun vasemmalle puolelle jää Biologinen museo, joka on vuonna 1907 perustettu jugendtyylinen hurjan söpö rakennus. Museo on avoinna tiistaista sunnuntaihin klo 11-17, ja se maksaa opiskelijalle 3 €. Käynti museoon tapahtuu Neitsytpolun puolelta, jonne laskeudut Urkkapuistosta. Kävele joelle päin ja mene Teatterisillan yli toispuajokke. Teatterisillan päässä on jäätelökioski!

Pääsiäisen alla Teatterisillalla oli sadoittain narsisseja.

Kävele hiukan matkaa sillalta oikealle ja käänny Kristiinankadulle. Kävely alkaa lähestyä loppuaan, joten voit poiketa Ravintola Koulun terassille ja Turun sympattisimpaan kahvilaan Latte Cafeen. Kristiinankadun ja Eerikinkadun kulmassa voitkin kääntyä takaisin torille.

Latte on auki ma-pe 8.30-22, la 10-22 ja su 13-18.

TURKULAINEN OPISKELIJAVAPPU

Tiina Nieminen

Vappu alkaa Educariumin pihalta, jossa syödään piknik-eväitä, maistellaan toisten ainejärjestöjen booleja, metsästetään haalarimerkkejä, kunnellaan mahdollista bändiä ja nautitaan muiden opiskelijakaverien seurasta (sekä toivottavasti myös auringonpaisteesta)! Lisäksi päätetään sittenkin avata jo skumppa, mikä oli tarkoitus säästää myöhemmäksi.

Educariumilta siirrytään vähitellen kohti keskustaa ja Taidemuseonmäellä soluttaudutaan muiden vappua juhlistavien sekaan. Heilutetaan ylioppilashattuja ilmassa, isketään ne päähän ja juodaan jo avatusta skumpasta loputkin pois, jos siellä enää on mitään jäljellä. Lisää juomaa kaivetaan S-marketin muovipussista.

Seuraavaksi siirrytään hirveällä hässäkällä Puolalanpuistoon ja matkalla yritetään tavoittaa niin hukkuneita kavereita kuin niitäkin, jotka vasta liittyvät seurueeseen. Ja koska skumppakin on noussut hyvin päähän, saadaan myös paljon uusia tuttavuuksia!

Lopulta päästään perille puistoon, jossa ilta jatkuu jutellen, nauraen ja juoden lisää.

Myöhemmin illalla nälkä saattaa kuitenkin iskeä, jolloin siirrytään ehdottomasti lähimmälle Heselle! Ravitsevan aterian jälkeen on hyvä alkaa pohtia, missä loppuilta vietetään. Tai oikeastaan pohtia, mikä baari suostuu päästämään sisään haalaripukuisia opiskelijoita...

S seuraavana aamuna kukin herää tahollaan todennäköisesti jäätävään päänsärkyyn, jonka skumppa on aiheuttanut. Urhoollisimmat uhmaavat krapulaa ja lähtevät Vartiovuorenmäelle muistelemaan yhdessä edellistä iltaa. Yhteisten muistikuvien avulla saadaan kuin saadaankin jonkinlainen kokonaiskuva siitä, miten vappu on mennyt. Näin ollen voidaan tyytyväisesti alkaa orientoitua tulevaan kesään ja todeta, että olipa jälleen vappu!

Tietovisailu Turun kaupungista

*Eveliina
Alari*

1. KUKA ON SUUNNITELLUT TURUN RUUTUASEMAKAAVAN?

- a. saksalainen arkkitehti Engel
- b. itävaltalainen arkkitehti Sitte
- c. ruotsalainen arkkitehti Berg

2. KUKA SEURAAVISTA ON TURUN KAUPUNGIN JOHTAJA TÄLLÄ HETKELLÄ?

- a. Seppo Lehtinen
- b. Aleksi Randell
- c. Mikko Pukkinen

3. MISSÄ SIJAITSEE RUNEBERGIN PUISTO?

- a. Tuomiokirkon ja Aurajoen välissä
- b. Vanhalla suurtorilla, missä sijaitsee Porthanin patsas
- c. Tuomiokirkkotorilla, missä sijaitsee Pietari Brahen patsas
- d. Aurasillan vieressä, missä on Liljan patsas, joka saa Vappuna päähänsä ylioppilaslakin
- e. Turun taidemuseon takana

4. MIKÄ ON AURAJOEN YLITTÄVIEN SILTOJEN JÄRJESTYS TURUN SATA- MASTA HALISTEN KO- SKELLE?

- A. Myllysilta, Martinsilta, Rautatiesilta, Teatterisilta, Tuomiokirkkosilta, Tuomaansilta, Aurasilta ja Halistensilta.
- B. Martinsilta, Myllysilta, Teatterisilta, Aurasilta, Tuomiokirkkosilta, Tuomaansilta, Rautatiesilta ja Halistensilta.
- C. Aurasilta, Martinsilta, Myllysilta, Rautatiesilta, Teatterisilta, Tuomaansilta, Tuomiokirkkosilta ja Halistensilta.
- D. Aurasilta, Myllysilta, Martinsilta, Teatterisilta, Tuomiokirkkosilta, Tuomaansilta, Rautatiesilta ja Halistensilta.

5. KUKA ON MARKKU HEIKKILÄ?

- a. Förin äijä, joka on tehnyt mm. Uutissi Turust. Ei virallissi mut torellissi.
- b. turkulainen kansanedustaja
- c. Turun arkkipiispa

6. MITÄ TARKOITTAI KAFFEPLÖRÖ?

- a. pannukahvia
- b. kahvia kerman kanssa
- c. kahvia, johon on sekoitettu sokeria ja viinaa

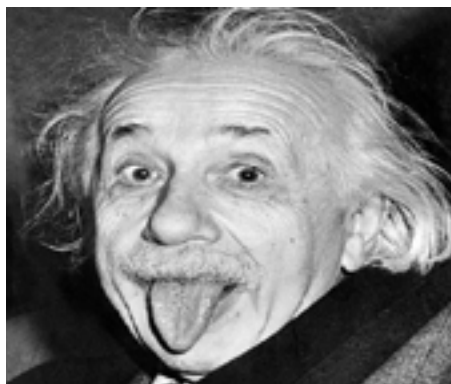
7. KETKÄ HEISTÄ OVAT TURKULAISIA JULK- KIKSIA? (VASTAUKSIA VOI OLLA USEITA)

- a. Ressu Redford
- b. Lola Wallinkoski
- c. Matti, Teppo ja Seppo
- d. Saku Koivu
- e. Mauno Koivisto
- f. Aku Hirviniemi

Turku ja hymy

Ilpo Virtanen

Minulla ei ole mitään Turkua vastaan, ja voisin asua siellä tarvittaessa. Löytyy hän sieltä samat asiat kuin muistakin kaupungeista. Sain paljon epäileviä katseita ja hymähtelyjä. Turku on Suomen P*****kä, ensimmäinen vinkkasi. Ok. Tämän vitsin olen kuullut aikaisemminkin, joten uutta tietoa ei tullut. Oli hauska kuunnella muiden mielipiteitä Turusta, sen huonoudesta ja sen vähäjärkisistä asukkaista, sekä ennen kaikkea niitä vitsejä, joita turkulaisuudesta löytyy loputtomiin. Minua pohjustettiin ennen muuttoa näillä elämän viisauksilla ja totuuksilla. Ahdistiko edes vähän tämän jälkeen? Ei, koska minulla on ystäviä ja tuttuja eri puolella Suomea ja löysin yhdistävän tekijän kaikille: se että Turku sai jokaiselle hymyn huulille. Hymy ja ne hyväntahtoiset vitsit (jotka paikoittain voivat olla myös jonkun mielestä loukkaavia) saivat minut ajattelemaan Turkua hymyjen lähteenä. Tämä lähde saa luotua kaikille hyvän mielen ja paremman päivän, vaikka maailma olisi hetki sitten ollut hivenen synkempi. Olen mielelläni se henkilö, jonka kustannuksella nauretaan ja

hymyillään. Saanhan samalla kuulla ihmisiltä hyväntahtoisia tarinoita, kaskuja ja vitsejä turkulaisuudesta.

Sainkin kuulla ensimmäiset minua ja Turkua koskevat vitsit, kun saimme selville tulevan osoitteemme: Aunuksenkatu 1. (Muutimme ensimmäiseen vapaaseen asuntoon johon pääsimme.) Tästä voitte kuvitella, kuinka ystävät, tutut ja tuntemattomat saivat virtaa turkulaiseen läppändeerokseen. Olin jo muuttanut Suomen P*****ään, joten sain kuulla myös siitä, miksi minun täytyi muuttaa ihan hollille asti. Tämä ei minua haitannut, koska olihan nimi hauska ja taas ihmiset olivat pikkaisen iloisempia. Osoite herätti hilpeyttä myös turkulaisissa itsessään ja sain hymyileviä katseita varsinkin kun asioin paikoissa, joissa tarvittiin osoitetietojani. Ei nimi miestä pahenna, jos ei mies nimeä, tai jotain sellaista ajattelin.

Asetuttuani Turkuun ja huomattuani, että turkulaiset hymyilevät myös paljon, halusin selvittää mille he hymyilevät. Onko kaikki hymy Turun aikaansaamaa, vai mistä se kumpuaa? Halusin myös tietää, hymyilevätkö Turkulaiset itselleen, koska asuvat Turussa, vai onko takana jotain muuta? Tulin seuraavanlaiseen lopputulokseen tarkastellessani näitä valloittavia hymyilijöitä.

Törmäsin arjessa kahdenlaisiin hymyileviin ihmisiin, niihin jotka ovat turkulaisia (hymyilevät Aurajoen voimasta ja rakkaudesta kotikaupunkiinsa), tai sitten niihin, joiden hymy johtuu siitä, että he ovat tavanneet turkulaisen. Hymyily johtuu näillä jälkimmäisillä siitä, että he ovat kuulleet turkulaistvitsejä, tai pelkän sanan Turku, joka aiheuttaa jo itsessään pakottavaa nykimistä suupielissä. Koska olen vasta hetki sitten turkulaistunut, ajattelin tutkia vielä pidemmälle tätä hymy-ilmiötä ja sitä, mistä kaikkialta historiasta voimme bongailla Turun aiheuttamaa hymyä. Lisäksi etsin erityisiä historiallisia turkulaisia hymyjä, joiden aiheuttajana on juuri tuo Aurajoen voima ja rakkaus kotikaupunkiin.

Lähdin metsästämään tietoa kirjastoista samalla tyylillä kuin tentteihinkin, eli sisällysluetteloita nopeasti vilkuillen ja ti-

ivistelmiä lukien. Tällä menetelmällä saan tarkan kuvan isoista kokonaisuuksista ja olen heti valmis tiedon käyttämiseen ja soveltamiseen. Löysin tällä pettämättömällä tekniikalla ison pinon historiallisia henkilöitä, jotka ovat selkeästi turkulaisia tai ainakin joutuneet kosketuksiin turkulaisten kanssa. Olin hyvin hämmentynyt alkuun, mutta niin moni muukin olisi, jos löytäisi tietoa joka muokkaa historiaa. Joten olkaa hyvä, tässä muutama esimerkki löydöistäni. Mona Lisa on turkulainen! Katsokaa kuvaa ja huomaatte vienon hymyn, joka johtuu selvästi Aurajoen voimasta ja rakkaudesta kotikaupunkiin. En usko että Leo (Leonardo da Vinci, mutta turkulaisille Leo) olisi heittänyt turkulaistvitsiä kauniille ja sivistyneelle naiselle, joten kyseessä on oltava aidon turkulaisen hymy. Mona Lisa ei ollut ainoa teos mitä Leo teki tuohon aikaan. Leo inspiroitui turkulaisesta Monasta niin, että hänen oli

tehtävä yksi työ myös turkulaisesta miehestä. Tässä työssä kuvataan turkulaisen miehen ruumiin mittoja, jotka muuten sattuvat olemaan ihmisruumiin ihannemitat. Sen teoksen nimi oli Vitruviuksen mies, eli Turkulainen mies. Leonardo ei ilmeisesti hymyillyt paljon, mutta tarina kertoo, että turkulaisten läsnäollessa hän hymyili aina, ja työmiehen hymy hänellä oli taideteoksia tehdessä, joten Turku oli vaikuttanut häneenkin.

Turku on todistettavasti kerran hymyn hydyttänytkin yhdeltä henkilöltä. Tämä henkilö oli Napoléon Bonaparte, siis se heppu, joka oli vähän pienempi kuin normi turkulainen. Napoléon oli kierrokseella Pohjoismaissa, ja ajatteli ennen Venäjälle hyökkäämistä käydä katsomassa maailman kauneinta kaupunkia. Rantauduttuaan Turkuun hän pääsi hyvin onnistuneelle kaupunkierrokselle, joka päättyi Turun silloiseen taidegalleriaan. Galleriassa sattui olemaan Leon tekemä kuva

ihannemittaisesta turkulaismiehestä. Napoléon pysähtyi kuvan eteen ja hänelle kerrottiin sen tarina, jonka kuultuaan Napoléon alkoi kyynelehtiä ja vaati pääsyä takaisin laivaan. Päästyään laivaan pikku N ja miehistö lähti kohti tuntematonta, eivätkä palanneet koskaan. Jälkeenpäin historia tietää kertoa että Napoléonille

kehkeytyi pienimuotoinen kompleksi Turun vierailun jälkeen, ja se vaikutti hänen loppuelämänsä hyvin paljon. Turku pahoittelee, mutta ei ole vastuussa, koska ensisijaisesti tarkoituksena on tuottaa hymyjä eikä mielipahaa.

Mistä Turku löytää voimaa hymyjen ylläpitoon ja jakamiseen? Tätä pohdiskelin hetken aikaa ja jouduin palaamaan ajatuksissani armeija-aikoihin asti. Armeijassa pääsee paljon seisomaan asennossa ja siellä on myös aikaa pikasen kikatella. Ryhmässä odotellessa saattaa tosin se hymy

tulla väärällä hetkellä ja tuolloin isällinen kantahenkilökunnan jäsen antaa seuraavanlaisen käskyn: ”im-ekää se hymy pyllyyn!” Tällöin saat-
taa muillekin ryhmän jäsenille tulla pakonomainen tarve hymyillä, minkä seurauksena kaikki pääsevät ”im-
emään hymyä pyllyyn”. Tätä ajatusta muistelllessani minulle valkeni se, että kaikki Suomen varusmiespalvelua suorittaneet ovat osallistuneet jossain vaiheessa tämän maagisen Turkulaisen hymyjä aiheuttavan energian voimistamiseen. Aikaisemminhan jo viitattiin siihen, että Turku on Suomen P****, joten nämä imetyt hymyt menevät suoraan Turkuun. Varasto siis ehtymätön.

Ihmiset jotka ovat tehneet samoja johtopäätöksiä kuin minä, eli tietävät Turun olevan hymyjen lähde, haluavat silloin tällöin yrittää varastaa tuon halutun tittelin. Toistaiseksi tässä ei ole onnistuttu, mutta joidenkin mielestä ollaan oltu lähellä onnistumista. Tämä läheltä piti tilanne sattui 2000-luvun puolella, kun eräs suomalainen rap-artisti pyrki hymyjen lähteeksi. Tämä artisti on nimeltään Cheek ja hänellä oli ovela keino ihmisten kääntämiseksi. Hän teki biisin nimeltä ”Syypää sun hymyyn”, jolla pyrki

viemään turkulaisten hymyttelin. Mutta eipä Cheek tiennyt, että Turku kaadettaessa tarvitaan pikkasen enemmän kuin sliipattu letti ja hyvä kertsii. Turku saattaa näyttää heikolta koska hymyilee, mutta sillä on aina pikkasen isommat hartiat ja parempi bosse kuin muilla. Tällöin varastaminen ei tule kyseeseen.

Miten itse koen Turkulaisuuden? Noh, haluan nähdä tällä hetkellä Turussa vain hyviä puolia, mutta tiedostan myös sen, että olemme vielä alkuhuuman vallassa. Tällä hetkellä hymyilen siksi, että Turku pistää itsessään hymyilemään, mutta myös siksi, että minussa on jo ripaus sitä Aurajoen voimaa ja kotikaupunkirakkauttakin. Turku hymyjen lähteenä tuntuu ehkä hassulta, mutta miettikääpä hetki niitä ihmisiä, joita olette tavanneet, ja miten he ovat reagoineet, kun esille on tullut Turku ja turkulaisuus. Veikkaan ettei moni ainakaan ole synkkyytteen vajonnut. Kannustankin kaikkia viemään turkulaisuutta ympäri Suomea. Tällöin saamme yhden kansan muuttamaan ajatuk-
sensa murheellisten laulujen maasta kohti onnellista ja parempaa huomista, jossa turkulaiset ovat saaneet olla osaltaan vaikutta-
massa.

Karoliina Koskinen

Kysymys ”mitä muut meistä ajattelevat” kuuluu leimallisesti suomalaiseen kulttuuriin. Ihmisillä on tietävästi melkoisen stereotyyppisiä käsityksiä Turun kaupungista ja turkulaisuudesta. Olen entisen Tampereen teekkarin vaimo ja kun minusta tuli turkulainen humanisti, siirryin kastijärjestelmän pohjasekan alapuolelle. Eiköhän siis käännetä veistä haavassa ja tutustuta turkulaisuuden viholliseen numero yksi: Tampereen yliopiston ja Tampereen teknillisen yliopiston Ei-turkulaiseen osakuntaan eli ETO:on.

ETO kertoo nettisivuillaan osoitteessa eto.fi olevansa oppiainerajat ylittävä Tampereen tiedekorkeakoulujen opiskelijoita ja henkilökuntaa yhdistävä

”Myllysillan ha-
joaminen oli meidän
syytämme---“

yhdistys, jonka ulkojäsenyys on mahdollista myös täysveriselle turkulaiselle – mikäli tämä osoittaa riittävää katumusta. Protokolla jää sivuston perusteella (ainakin turkulaisella lukutaidolla silmäiltynä) epäselväksi. Millaisiin toimenpiteisiin pitäisi turkulaisen ryhtymän, jotta hänen katumuksensa taso osoittautuisi riittäväksi, ETO:n hallituksen puheenjohtaja Tytti Kosola?

-Aikaisemmin on turkulaisen pitänyt pyllistää Turkua päin, mutta nykyään

riittää ihan sanallinen katumus.

ETO on tehnyt lukuisia ekskursioita Turkuun. Tamperelaiset ovat yrittäneet mm. pestä Turkua Tammerkosken vedellä, irrottaa Turkua mantereesta kaupungin rajalle isketyllä kiilalla ja hyppiä Turun torilla vajoamisen edistämiseksi. Mitä tämän vuoden ekskursio tulee pitämään sisällään?

-Joka vuosi teemme samat jutut. Ensin pysähdymme Auran ABC:n kohdalla ja kiilaamme Turkua irti. Olemme tietysti tehneet tarkat laskelmat, että Turun teknonisen laatan raja on juuri siinä. Sitten menemme Förlille tai Myllysilälle ja kaadamme Tammerkoskesta ottamamme veden Aurajokeen. Vesi siellä on hyvin likaista, joten puhdistamme sitä. Sillätavoin myös kohotamme vuosi vuodelta veden pintaa, jotta Turku uppoaisi. Menemme myös torille jakamaan mustaamakkaraa, jolla Tapolan tehdas ystävällisesti on meitä aina sponsoroinut. Sitten hypimme torilla vahvistaaksemme kiilauksemme javeden pinnan nostamisen vaikutusta. Tähän asti Turku ei ole vielä upponnut, joten lopuksi olemme nähneet paikallisia opiskelijoita.

Löytyykö historiastanne jotain muuta mainitsemisen arvoista Turkuun kohdistunutta interventiota?

- Myllysilän hajoaminen oli meidän syytämme. Pompimme myös siellä. Tamperelaisten kömpelöä ja epärytmistä pompahtelua Turun torilla on päästy näkemään takavuosina jopa televisiossa asti. Onko

“Tamperelaiset ovat yrittäneet mm. pestä Turkua Tammerkosken vedellä---“

pyrkimyksenänne saattaa julkisesti naurunalaiseksi ennemmin turkulaisuus vai tamperelaisuus?

- Me emme saata ketään naurunalaisiksi. Ihmiset saavat nauraa jos haluvat, mutta katsotaan kuka sitten nauraa kun Turku uppoaa.

Tamperelaisia vaivaa myös epäluulo helsinkiläisiä kohtaan. Miksi yhdistyksen toiminnan kohteeksi valikoitui juuri Turku?

- Alun perin oli joukko opiskelijoita kahdesta eri yliopistosta, jotka halusivat perustaa kerhon. He miettivät mikä heitä yhdistäisi, ja jokukeksi ettei kukaan ole kotoisin Turusta. Niin ei-turkulainen osakunta

sai alkunsa. Matkan varrella on tullut perinteitä ja jotkut perinteet ovat 17 vuoden aikana jo unohtuneet.

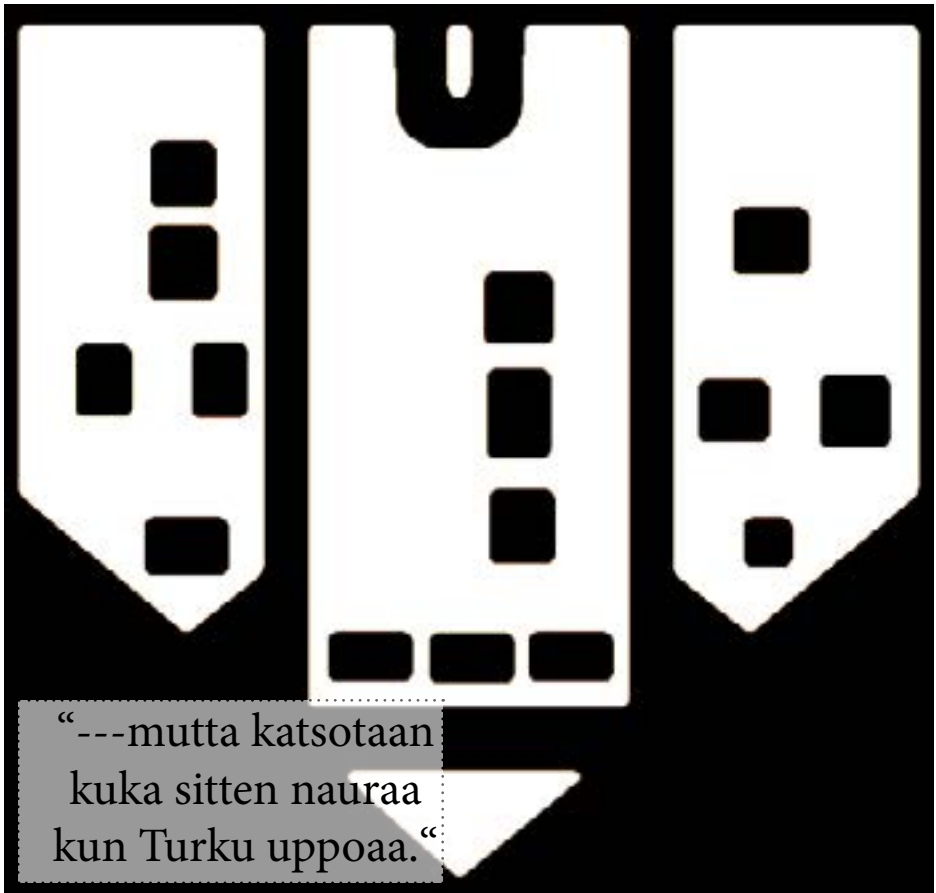
Kuuluuko ETO:n periaatteisiin pyrkimys parantaa tai käännyttää ihmisiä turkulaisuudesta?

- Parantaa tottakai. Meillä on Turulle altistumis-testi, jonka jokainen voi tehdä turkuxqlla, mutta voin seuraavaa lehteä varten luovuttaa senteille :) Ihan vaan että jokainen voi tarkastaa oman altistumisensa, jameillä on myös parantumisohjeet siinä samassa.

Käytättekö parantamiseen ennemmin keppiä vai porkkanaa? Joku turkulainen opiskelija saattaa joskus epähuomiossa poistua kaupungista ja päätyä Tampereelle. Selviytymistaktiikkaa valitessa olisi hyvä tietää, onko alkuasukkaiden käytös oletettavasti ystävällis- vai vihamielistä.

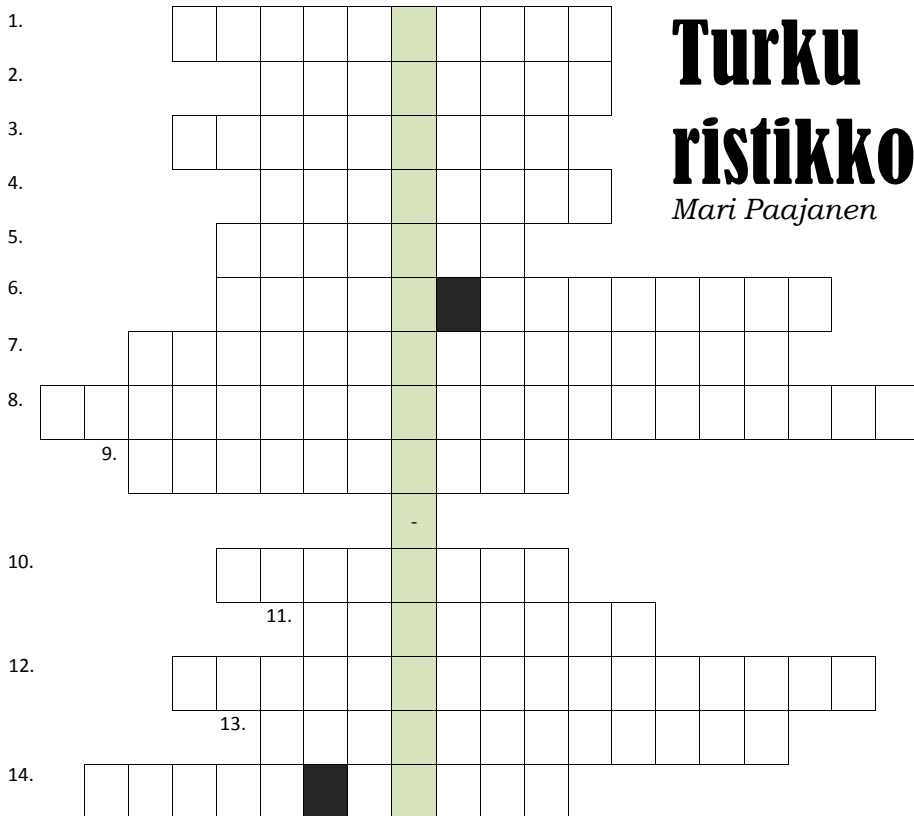
- Me tuemme jokaista turkulaista, joka on sieltä pois muuttanut, että eihuoilta. Otamme kaikki parantuneet avosylin vastaan.

Kevätexcu oli ja meni 5.4.2013 - koska Turku ei edelleenkään uponnut, ETO:laisiin tullaan taas ensi keväänä törmäämään Turun katukuvassa!

Turku ristikko

Mari Paajanen

Vihjeet:

1. Kaupunginosa Turussa,
kolme kilometriä keskustasta kaakkoon
2. Puolittaa Turun
3. Turusta lähtöisin oleva pikaruokaravintola
4. Kesällä järjestettävä festivaali
5. yksi Turun naapurikunnista
6. Turussa 1640-luvulla toiminut yliopisto
7. Suomen ensimmäinen koulu
8. Turku oli v. 2011

9. Yksi Turun suurista saarista

10. "Kråkkärret"

11. Turku on 6. suurin _____

12. Melko keskustassa sijaitseva puistoalue

13. Täl pual jokke

- 14.

ARVAA KUKA? Nimeä kuvien hallituslaiset ...

Milja Lappalainen

A)

B)

C)

D)

E)

F)

G)

H)

I)

J)

K)

L)

... ja liitä heihin yllättävä fakta

1. On laulanut aamuyöllä "aikuista naista" New Yorkin kaduilla Pikku G:n kanssa.
2. Omistaa kaksi Espanjasta adoptoitua pikkukoira.
3. Pelkää olla lapsuudenkodissa yksin yötä.
4. Etsi lapsena papan kanssa onkimatoja pihamullasta ja söi niitä aina kun silmä vältti.
5. On kaatanut pienenä serkullaan kyläillessään nakkikeiton salaa takaisin kattilaan.
6. Päätti 16 -vuotiaana, että hänestä ei tule koskaan yliopisto-opiskelijaa.
7. On opettanut tuntemattomalle valssia suihkulähteellä Roomassa keskellä yötä.
8. On pyöräillyt huvikseen reilut 160 km päivän aikana.
9. Turkulaistumisprosessissa oleva hämäläinen.
10. Toteuttaa elämässään isänsä ohjetta "maailmaan mahtuu kyllä puhetta".
11. Karkasi 12-vuotiaana vappuyönä kaverin luokse, jäi kiinni pala-
tessaan yöjuoksultaan ja valehteli kävelleensä unissaan.
12. Tajusi vasta muutama vuosi sitten, että sanonta än - yy - tee muo-
dostaa sanan NYT.

Ps. Apua kuva-arvoituksiin saat Katkon nettisivuilta löytyvästä hallitus-
esittelystä. Oikeat vastaukset löydät selaamalla lehteä eteenpäin... ☺

Opiskelijaystävällisiä

Tärkeä askel katkolaisen turkulaistumisprosessissa on totta kai oman asunnon hankkiminen kaupungista. Muutit sitten TYS:ille tai yksityiselle, yksin tai kämppisten kanssa, ei opintotuen varassa elävällä opiskelijalla yleensä ole paljoa rahaa panostaa asuntonsa sisustukseen. Tähän onkin koottu muutamia sisustusvinkkejä, jotka parantavat opiskelijaboksin asuttavuutta keventämättä liikaa opiskelijan usein jo valmiiksi köykeistä kukkaroa.

Tyylikäs krominen arkkitehtivalaisin IKEA 19,99 € >

Kromiset purkit IKEA 9,99 €/2 kpl, tyylikkäitä ja käteviä esim. korurasioiksi. >

Mustavalkoiset valokuvakortit ~1,50 €, saatavana myös tyylikkäitä kehyskokonaisuuksia, esim. Kodin1. Mustavalkoiset Canvastaulut: Asko. >

Päästäminen...

sisustusvinkkejä

Ekotorit ja kirpputorit sekä vanhempien tai sukulaisten ullakot ovat käteviä paikkoja löytää huonekaluja halvalla, tai jopa ilmaiseksi. Jos kalusteen väri ei miellytä, on käytettyä kalustetta pienempi riski lähteä esimerkiksi maalamaan kuin juuri kaupasta hankittua!

Enolta peritty tuoli, alun perin koivun värinen, maalattu itse mustaksi, 0€. >

Peili IKEA:n löytönrukka 1 €! Kannattaa käydä kurkimassa, itse olen tehnyt monia löytöjä sieltä! Korupuu by CASA Stockmann. >

Muuramen tuikku kirpputorilta 6 €, joskus kirpparilta onnistuu tekemään oikeita löytöjä!

Kierrätys...

Kylpyhuone...

Muoviset **pyyhekoukut** asuntomessuilta ~5 €, sa-
mantyyppisiä saatavilla myös mm. Sauna&Sisustus
Ainosta Hansasta. Kiva pieni yksityiskohta kylpy-
huoneen sisustukseen.

Vuokra-asuntoon erityisen hyvin sopiva
imukuppisuihkuhyllä, Kodin1. Tällaiset ratkaisut
sopivat hyvin, jollei seiniin ole lupaa porata reikiä,
mikä pätee yleensä ainakin kaikkiin märkätiloihin.

Ihanan pehmoinen **kylpyhuoneen matto**
IKEA 9,99 €, saatavilla useita värejä. Ei kallis
hintaa siitä, ettei aamulla tarvitse astua kylmälle
laattalattialle! Myöskin konepestävä, joten säilyy
kauan käyttökelpoisena. IKEAsta saatavilla kylppäriin
mattoja myös eurolla. ›

Muoviset kenkäkaapit IKEA 39,99 €/3 kpl. Voi
jakaa myös vaikka osiin ja antaa osan
kaverille tms. ›

Verhoilu...

Tietyin paikoin tiiviisti rakennettua YO-kylää, mutta myös joissain yksityisissä kaupunkiasunnoissa ulkopuolisten näkyvyys asuntoon saattaa olla, sanotaanko, liiallinen. Varsinkin ilta-aikaan, jolloin sytytetään valot ja syys- tai talvi-ilta ulkona pimeänee, on paikoin välttämätöntä peittää näkyvyys asuntoon jotenkin. Jos vastapäätä oleva talo on tarpeeksi lähellä, voi sen asukki erottaa varsin yksityiskohtaisesti mitä ikinä asunnossasi sitten puuhasteletkaan. Myös katutasossa sijaitsevat asunnot altistuvat usein ylimääräisille ulkopuolisten katseille, ellei niiltä sitten verhouduta näkymättömiin.

Tässä hieman erilaisia tyylikäitä, eri tarkoituksiin sopivia verhoutumisvaihtoehtoja, joilla voi turhilta vilkuiluilta piiloutumisen lisäksi myös parantaa opiskelija-asunnon viihtyvyyttä ja monipuolistaa värimaailmaa huomattavasti. Jos johonkin opiskelija-asunnon sisustuksessa tulisi satata, niin ainakin juuri verhoihin, sillä niillä voi piristää huomattavasti väri-tykseltään usein hyvin pliisunvaalean vuokra-asunnon värimaailmaa.

1. **Vallilan Kelohonka**, suomalaisen luonnon inspiroima kuosi, joka on ainakin omalla toivelistallani!

2. **Marimekon Kaivo**-verho, 60-luvulta peräisin oleva, mustavalkoisessa graafisuudessaan ajaton kuosi, joka sopii hyvin moderniinkin sisutukseen.

3. **Vallilan Nauha**. Jos et pelkää mustaa ja haluat taata maksimaalisen peittävyys, on tämä kuosi erinomainen vaihtoehto!

4. **Vallilan Miriam**, erinomainen valinta, jos täydellinen näkyvyyden peittäminen ja valon pois sulkeminen tilasta ei ole niin oleellista.

Ruotsinkieliset purkit,
Bruka Design
 Kitchen -sisustustarra,
walldector.fi
 Valkoiset henkarit **IKE-**
Asta, tekstit maalattu
 jälkeinpäin askartelu-
 maalilla. Valloittava yksi-
 tyiskohta!

Uskokaa tai älkää, tämä valoisa ja kaunis yksiö sijaitsee itäpuolisessa YO-kylässä. Åbo Akademiassa opiskelua lida on saanut luovuudellaan loihdittua tästä 22 neliön tilaihmeestä itselleen leikkisän harmonisen unelmakodin. Rakennuksen ulkokuoresta ei kyllä ikinä arvaisi, että sen sisältä löytyy näinkin viihtyisiä koteja!

Ruotsin kieli näkyy voimakkaana lida asunnossa, ja hänen mukaansa kyseessä onkin yritys "aivopestä" itseä omaan opiskelukieleen. Yritys tuntuu onnistuneen! Idea punaiseen värimaailmaan lähti keittiön punaisista kaapinkahvoista, ja ne onkin kuin ihmeen kautta saatu näyttämään muun sisustuksen ansiosta todella tyylikkäältä! Tämä upeita ykstitiyskohtia pullollaan oleva asunto antaa todella uskoa sisustuksen rajattomiin mahdollisuuksiin luoda viihtyisiä asuinympäristöjä minkälaisista lähtökohdista vaan.

YO-kylän sisustushelmiä...

Laatinut: *Milla Kruskopf*

Oikeat vastaukset tehtäviin

Ristikron vastaukset:

1. Luolavuori
2. Aurajoki
3. Hesburger
4. Ruisrock
5. Kaarina
6. Turun akatemia
7. Katedraalikoulu
8. Kulttuuripääkaupunki
9. Hirvensalo
10. Varissuo
11. Kaupunki
12. Vartiovuorenmäki
13. Tuomiokirkko
14. Turun linna

Tietovisan vastaukset:

1. a.
2. b.
3. d.
4. b.
5. a.
6. c.
7. a., b., c., d. ja e.

Kuva-arvoituksen vastaukset:

Milja C7, Mari A8,
Annemari F5, Outi E10,
Rosa J4, Annukka I12,
Nina L11, Karoliina G 1,
Ilpo K 9, Eveliina D 6,
Anna B 2, Tiina H 3

Mutta löytyykö meille töitä?

Anna Eskola,

Katkon työelämä- ja ulkosuhdevastaava

Miltä näyttää kasvatustieteilijän tulevaisuus? Miten edelliset vuosikerrat ovat sijoittuneet? Onko kaikille löytynyt töitä?

Alla on lyhyt kuvaus Turun yliopistosta valmistuneiden kasvatustieteiden maisterien työllisyys tilanteesta vuoden 2010 tietojen perusteella. Epävarmasta taloudellisesta tilanteesta huolimatta meidän kasvatustieteilijöiden työtilanteemme näyttää hyvältä. Viimeisin vastaava tiedonkeruu toteutettiin syksyllä 2011 ja siinä oli mukana 5 yliopistoa ja 11 ammattikorkeakoulua. Näitä tietoja ei kuitenkaan ole vielä saatavilla.

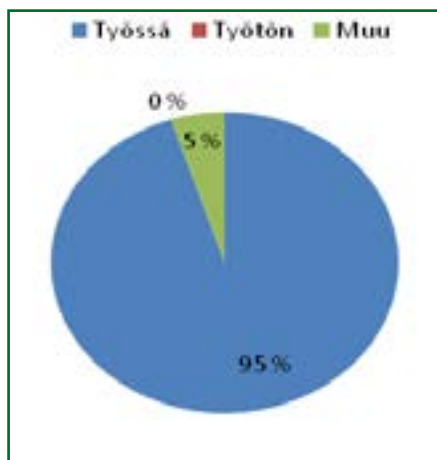
Tarkemmat ja kattavammat tiedot aiheesta löytyvät Rekryn eli Turun yliopiston työelämäpalveluiden nettisivuilta tai Turun yliopiston intras-ta.

AIKUISKASVATUSTIEDE (KM)

Vuosi valmistumisen jälkeen

Vuosina 2007-2010 valmistuneet

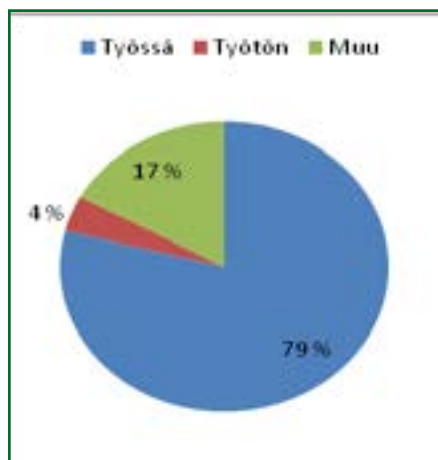
n=20, vastausprosentti 69

Viisi vuotta valmistumisen jälkeen

Vuosina 2001-2005 valmistuneet

n=24, vastausprosentti 75

Vuosi valmistumisen jälkeen**Viisi vuotta valmistumisen jälkeen****Työssä olevista:**

Vakituisessa kokopäivätyössä 50 %	53 %
Määräaikaisessa työssä 33 %	42 %
Osa-aikatyössä 6 %	5 %
Yrittäjänä 6 %	0 %
Muu* 6 %	0 %

* Sisältää projekti- tai apurahalla työskentelevät, tutkijakoululaiset sekä ns. keikkahommien tekijät

Kuukausipalkan keskiarvo: 2 584 €	3 233 €
--	----------------

Kuukausipalkan mediaani: 2 500 €	3 318 €
---	----------------

Työnantajasektori:

Kunta tai kuntayhtymä 47 %	36 %
Valtio 0 %	27 %
Yritys 32 %	32 %
Järjestö 5 %	0 %
Yliopisto 16 %	5 %
Muu 0 %	0 %

Työpaikan sijainti:

Varsinais-Suomi 56 %	59 %
Uusimaa 33 %	32 %
Muu Suomi 6 %	9 %
Ulkomaat 6 %	0 %

Ammattinimikkeet:

Vuosi valmistumisen jälkeen

erikoisasiantuntija
erityislasten iltapäiväkerhon ohjaaja
henkilöstö- ja viestintäsuunnittelija
hr-assistentti
hr-koordinaattori
kansainvälisten asioiden suunnittelija
kehittämispäällikkö
kirjanpitäjä
koulukuraattori
kouluttaja
koulutussuunnittelija
laitoshuollon tarkastaja
Office Assistant
ohjaaja
opintosihteeri
projektisuunnittelija
päätoiminen tuntiopettaja
research manager
ylihoitaja

Viisi vuotta valmistumisen jälkeen

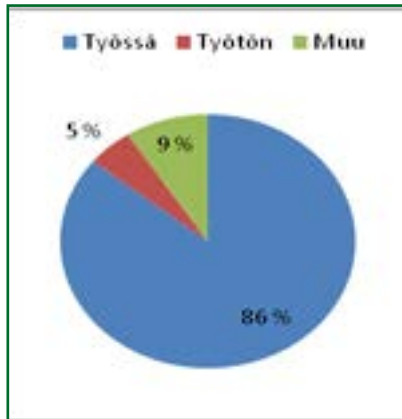
henkilöstökonsultti
henkilöstöpäällikkö
hr konsultti
johtava työvoimaneuvoja
järjestelmäsuunnittelija
kehittämispäällikkö
kehityspäällikkö
korkeakoulusihteeri
lapsiasiamies
ohjaava opettaja+kouluttaja
oppisopimuskoordinaattori
(johtaja) projektinjohtaja
projektisuunnittelija
sairaanhoitaja
senior hrd consultant
sosiaalityöntekijä
suunnittelija
suunnittelusihteeri

KASVATUSTIEDE (KM)

Vuosi valmistumisen jälkeen

Vuosina 2007-2010 valmistuneet

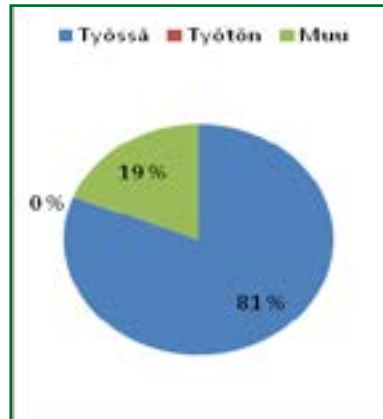
n=75, vastausprosentti 51

Viisi vuotta valmistumisen jälkeen

Vuosina 2001-2005 valmistuneet

n=73, vastausprosentti 61

Työssä olevista:

Vakituisessa kokopäivätyössä 45 %	55 %
Määräaikaaisessa työssä 36 %	38 %
Osa-aikatyössä 9 %	2 %
Yrittäjänä 5 %	5 %
Muu* 5 %	0 %

* Sisältää projekti- tai apurahalla työskentelevät, tutkijakoululaiset sekä ns. keikkahommien tekijät

Kuukausipalkan keskiarvo: 2 684 € 2 846 €

Kuukausipalkan mediaani: 2 500 € 2 850 €

Työnantajasektori:

Kunta tai kuntayhtymä 60 %	54 %
Valtio 1 %	18 %
Yritys 17 %	18 %
Järjestö 10 %	9 %
Yliopisto 11 %	2 %
Muu 1 %	0 %

Työpaikan sijainti:

Varsinais-Suomi 55 %	65 %
Uusimaa 26 %	17 %
Muu Suomi 17 %	17 %
Ulkomaat 1 %	2 %

Ammattinimikkeet:

(asioimis)tulkki	aineenopettaja
erikoistutkija	aluepäällikkö
erityislastentarhanopettaja	amanuenssi
erityisluokanopettaja	business manager
erityisopettaja	erityisluokanopettaja
erityissuunnittelija	erityisopettaja
hakutoimiston päällikkö	informaatikko
henkilöstöasiainhoitaja	it konsultti
henkilöstösuunnittelija	kehityskonsultti
hr-asiantuntija	koordinaattori
hr-specialist	koulukuraattori
järjestöpäällikkö	kouluttaja
kansainvälisten asiain suunnittelija	koulutuspäällikkö

kiertävä erityislastentarhanopettaja
koordinaattori
koulukuraattori
koulutettu hieroja
kouluttaja
kääntäjä
lastentarhanopettaja
lehtori
luokanopettaja
markkinointipäällikkö
ohjaaja
opettaja
opinto-ohjaaja
osaamisen kehittäjä
projektikoordinaattori
projektisuunnittelija
projektityöntekijä
päivähoitaja
pääsihteeri
rekrytointikonsultti
retkikoordinaattori
sihteeri
Suunnittelija
terveysalan kouluttaja
tohtorikoulutettava
toimialan johtaja
toimitusjohtaja
toimitusjohtaja, konsultti
tuntiopettaja
työhyvinvointi valmentaja
vastaava henkilöstökonsultti
vastaava ohjaaja
vastuukouluttaja (ohjaava koulutus)

koulutustarkastaja
kv-suunnittelija
lasten aluesihteeri
lastentarhanopettaja
lehtori
lehtori, projektipääl.
luokanopettaja
myyntijohtaja
ohjaaja
opinto-ohjaaja
op.sopim.tarkastaja
palvelupäällikkö
projektin vetäjä
projektipäällikkö
projektisuunnittelija
projektitutkija
psykologi
psykologi, yrittäjä
päiväkodin johtaja
seutukehittäjä
sivistystoimenjohtaja
sosiaalityöntekijä
toiminnanjohtaja
toimisto- ja asiakasvastaava
tuntiopettaja
tutkija
tutkijakoulutettava
työvoimaneuvoja
valmentava kouluttaja
varhaiskasvatuspäällikkö
viestinnäsuunnittelija
ylitarkastaja
yrittäjä

Kasviksen kuusi askelta (aikuis) opeksi

Kasvatustieteilijän näkökulma opettajan pedagogisiin opintoihin.

Susanna Nieminen

Prologi

Jos joku kysyisi minulta mikä oli lapsuuden haaveammattini, vastaisin melko varmasti opettaja. Toisen luokan keväällä pukeuduin naamiaisiin vanhanaikaiseksi opettajaksi. Siitä on aikaa 20 vuotta, mutta kuvaa aika hyvin myöhempiä koulutusvalintojani. Oli minulla toki muitakin haaveammatteja, mutta opettajuus oli kuitenkin aina se, joka pysyi.

Vuosi lukion päättymisen jälkeen astuin askeleen kohti pitkäaikaista haavetta päästessäni opiskelemaan yliopistoon historiaa, sillä halusin historian ja yhteiskuntaopin opettajaksi. Ensimmäisten opiskeluvuosien kuluessa suunta kuitenkin muuttui ja päädyin opiskelemaan kasvatustiedettä hyläten samalla ajatukset opettajuudesta. Kertoessani ihmisille opiskelevani kasvatustiedettä, en välttynyt kommentilta, jonka varmasti jokainen kasvatustieteen opiskelija on kuullut ihan liian monta

kertaa: ”ahaa, sinusta tulee siis opettaja”. Riittävän monen kerran jälkeen opin tarkentamaan opiskelualaani lisäämällä, että se ei tarkoita sitä, että minusta tulisi opettaja. Vuosi sitten hyvin sisäistetyltä automaattivastaukselta katosi pohja. Minut oli hyväksytty opiskelemaan aikuisopetukseen suuntautuviin opettajan pedagogisiin opintoihin. Nyt onkin kerrottava, ettei minusta VÄLTÄMÄTTÄ tule opettajaa, mutta minulla kyllä tulee olemaan opettajan pätevyys. ”Ei, ei minusta silti luokanopettajaa tule”, joudun kuitenkin lisäämään.

1. askel: hakeminen

Ajatus iski melkein kuin salama kirkkaalta taivaalta. Graduni tulisi valmistumaan kuluvan vuoden aikana ja sen jälkeen valmistuisin itsekin. Vaikken ollut aiemmin kasvatustieteen puolella hakenut opettajan pedagogisiin opintoihin – hädin tuskin oli edes ajatus käynyt koskaan aiemmin mielessä – päätin melkein viime tipassa laittaa hakemuksen pedagogisiin. Se oli helppoa: lomakkeen täyttö verkossa ja napin painallus. Eikä sitten harmittaisi jälkeensä, etten edes hakenut.

2. askel: soveltuvuuden arviointi

Menin paikalle etukäteen ilmoitetun aikataulun mukaisesti, olin päättänyt olla ottamatta tilaisuudesta paineita. Olin kerran vuosia aikaisemmin osallistunut opettajan pedagogisten

soveltuvuuden arviointiin historian puolella: yliopisto-opintojen alkuvaiheessa, yli-innokkaana ja huonolla menestyksellä. Nyt minulla ei ollut tulenpalavaa pakkoa päästä opettajaopintoihin ja takana oli moninkertainen määrä opiskeluvuosia yliopistossa. Huhtikuun lopulla luin nimeni valittujen listasta.

3. askel: opintojen aloittaminen

Syyskuun alussa suuntasin pitkää aikaa EDU3:een, hieman sekavin tuntein. En oikein tiennyt mitä odottaa, joten päätin olla odottamatta mitään. Asiat varmaan sujuisivat omalla painollaan. Kolmisenkymmentä vuotta kasvatustieteellisestä, yhteiskuntatieteellisestä ja humanistisesta tiedekunnasta aloitti opinnot. Joukko jaettiin kuuteen pienryhmään, joissa oli kussakin 5-6 opiskelijaa. Pienryhmissä tultaisiin käymään mm. verkkokeskusteluja sekä tekemään tehtäviä intensiivipäivien aikana. Oma ryhmä oli tarkoitus saada tuntumaan tutulta ja turvalliselta. Kivoja tyypejähän ne olivatkin, opiskelijoita kolmesta eri tiedekunnasta. Ehkä tästä sittenkin tulee ihan kivaa, ajattelin.

4. askel: aikuispeda

Kasvatustieteen opiskelijalle 60 opintopisteen opettajan pedagogisten opintojen paketti kutistuu 24 opintopisteeseen aiemmin suo-

ritettujen opintojen ansiosta. Jäljelle jäävät opetusharjoittelut Norssissa (5 op) ja itsehankittavassa aikuisopetukseen suuntautuvassa harjoittelupaidassa (7 op) sekä aikuispedagogiikan (8 op) ja koulutuksen hallinnon ja kehittämisen (4 op) opintojaksot. Koulutuksen hallinto ja kehittäminen on kuin lähes mikä tahansa kasvatustieteen opintojakso. Aikuispedagogiikan opintojakso sen sijaan kestää koko vuoden ja koostuu kerran kuukaudessa järjestettävistä intensiivipäivistä, joilla työskentelytavat vaihtelevat luennoista luovaan ryhmätyöskentelyyn sekä erilaisista väliajoilla tehtävistä tehtävistä, kuten pohdintatehtävistä ja verkkokeskusteluista. Opintojen aikana kertynyt materiaali kerätään opintojen lopuksi portfolioon.

5. askel: Norssi

Norssissa suoritettuun harjoitteluun sisältyi paljon ristiriitaisia tunteita. Norssin maailma on hyvin omanlaisensa. Paitsi, että se on yliopiston harjoittelukoulu, se on myös on yksi Suomen kansainvälisimpiä kouluja, oppilaat puhuvat äidinkielenään yli neljääkymmentä kieltä. Usein kuultu kommentti onkin, että normaalikoulu –nimestään huolimatta se on hyvin kaukana normaalista.

Omasta yläkouluajasta oli kulunut jo ihan riittävästi aikaa, kun ensimmäisen kerran istahdin luokkahuoneen perälle seuraamaan kasiluokan biologian tuntia. Teinit vääntelehtivät pulpeteissaan levottomasti, osa haahuili pitkin luokkaa, muutama räpel-

si kännykkänsä kanssa. Ainakin yksi kuunteli opettajaa ja teki mitä kättiin.

Jos minulla ei olisi ollut minkään koulussa opetettavan aineen opintoja, ei Norssi-harjoittelu olisi ehkä tuntunut mielekkäältä. Periaatteessa aikuisopetusharjoittelija olisi voinut suorittaa kyvykkyytensä mukaan harjoittelun missä aineessa tahansa. Itse kuitenkin päädyin toteuttamaan muinaisen haaveeni ja opetin historiaa ja yhteiskuntaoppia. Jokaisesta tunnista jäi hyvä mieli: ei se yläkoululaisten opettaminen ihan kamalaa ollutkaan. Ikiunta nukkunut sisäinen opettajani raotti hetkeksi silmiään. Kun Norssin ovi sulkeutui viimeisen kerran, sulkeutuivat kuitenkin myös sisäisen yläkouluopeni silmät. Vaikka se ihan kivaa olikin, ehkä jokin muu on kuitenkin enemmän oma juttuni.

6. askel: Aikuisopetusharjoittelu

En ole koskaan ollut erityisen kiinnostunut maahanmuuttajista. Olen kotoisin pieneltä paikkakunnalta, eikä luokallani edes ollut koskaan yhtään maahanmuuttajataustaista oppilasta. Norssi kuitenkin avasi silmäni maahanmuuttajille, koska heiltä ei voinut välttyäkään. Vietin syksyn aikana myös kuukauden ulkomailla opiskellen vierasta kieltä ja kulttuuria vieraalla kielellä. Viimeistään se kokemus sai syttymään palavan innostuksen maahanmuuttajien koulutusta kohtaan. Niinpä päätin, että minun on päästävä keväällä harjoit-

teluun maahanmuuttajakoulutukseen.

Muutaman epäonnistuneen harjoittelupaikanhakuyrityksen jälkeen minut toivotettiin tervetulleeksi Paasikivi-Opistolle, maahanmuuttajien suomen kielen ja kansalaistoiminnan opintoihin. Kuu-tisenkymmentä erilaisella suomenkielentaidolla varustettua opiskelijaa yli 20 eri maasta kolmeen ryhmään jaettuna. Suomen kieli oli monelle vaikeaa, mutta suomeksi oli silti opiskeltava. Hitaasti puhumista, selkeää artikulointia ja sananselitystä tuli harjoiteltua. Sisäinen opettajani heräsi jälleen, tällä kertaa silmät olivat apposen auki. Tämähän on sellaista työtä, jota voisi ehkä tehdä ihan oikeastikin.

Epilögi

Nyt pedagogiset alkavat olla kasassa. Maisterin tutkintokin on jo valmis. Työelämä hämmöttää ja mielialat vaihtelevat odottavan innokkaasta jokseenkin pelokkaaseen. Mitä kuluneesta lukuvuodesta jäi opettajaopintojen osalta käteen? Opetusharjoittelut ampaisivat helposti yliopisto-opiskeluaikani mielekkäimpien opintojen joukkoon. En ollut aikaisemmin opettanut, en ollut tehnyt edes sijaisuuksia, joten luokan edestä avautuva näkymä oli minulle ihan uusi. Uusien haasteiden edessä ihmisenä kasvaminen on väistämättöä ja samalla oppii paljon myös

itsestään. Ja kirsikkana kakun päällä on tietenkin paperi siitä, että olen pedagogisesti pätevä.

Kahden vuosikymmenen matka tokaluokan naamiaisista tähän pisteeseen on ollut pitkä, eikä se ole ollut kuopaton tai mutkaton. En muista mitä tokaluokkalaisten mielessä liikkui, mutta taatusti hän ei ainakaan tien-
nnyt, mitä tulevaisuus toisi tullessaan. Yhtä tietämätön olen tulevaisuuden suhteen edelleenkin. En tiedä vieläkö tulee minusta opettajaa, vaikka sisäinen opettajani olisikin kulluneen vuoden myötä herännyt pariin kertaan unestaan. Oli sattumaa, että päädyin lopulta aivan opintojeni loppuvaiheessa pedagogisiin opintoihin. Luulen, että sattuma lopulta päättää myös sisäisen opettajani kohtalon.

